

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/244/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203191
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812203191.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35724803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti odporcom: 1/ G. T., bytom W. XXX/XX, T. a 2/ M. T., bytom O. P. XXX/XX, A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, so sídlom Važecká 16, Prešov, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Kolárska 4, Bratislava o zaplatenie sumy 772,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 11Ro/58/2012-63 zo dňa 14. decembra 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcov p
o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Andreja Cifru, advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 59,08 eur, ktoré je povinný zaplatiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň uložil vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok 39,37 eur, prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, po právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal voči odporcom zaplatenia 772,31 eur s príslušenstvom z dôvodu, že odporcovia si neplnili svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy č. 0261830168. O návrhu navrhovateľa rozhodol súd podľa § 172 ods. 1 O.s.p. dňa 15.05.2012 platobným rozkazom, ktorý sa odporcom 1/, 2/ nepodarilo doručiť. Dňa 03.10.2012 oznámil právny zástupca vedľajšieho účastníka vstup do konania na stranu odporcu, súčasne si uplatnil trovy konania. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd doručil dňa 5.10.2012 návrh s prílohami. Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu podal dňa 10.10.2012 odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania a navrhol návrh zamietnuť. Písomným podaním zo dňa 3.12.2012 vzal navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu návrh späť. Na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom súd v súlade s cit. ust. § 96 ods. O.s.p. rozhodol o zastavení konania. Konanie bolo zastavené pred prvým pojednávaním, navrhovateľovi preto vrátil súdny poplatok v súlade s § 11 ods. 4 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v platnom znení, krátený o sumu 6,63 eur, t.j. v sume 39,37 eur. Vedľajší účastník si prostredníctvom právneho zástupcu vyčíslil v podanom odpore zo dňa 9.10.2012 trovy konania, ktoré trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Právny zástupca odporcu žiadal priznať náhradu za dva úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a 2/ odpor zo dňa 9.10.2012. Za dva úkony právnej služby si právny zástupca odporcu vyúčtoval dvakrát 51,45 eur, k tomu dvakrát režijný paušál vo výške 7,63 eur, čo je spolu 118,16 eur. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka po

posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie, prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť ako reakciu na podaný odpor vedľajším účastníkom, v ktorom vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania; nie pre správanie odporcu. Podstatou zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. S poukazom na § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. súd rozhodol tak, že priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, a teda rozhodol o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi. Navrhovateľ v podaní zo dňa 3.12.2012 namietal prípadné priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko mu podľa navrhovateľa žiadne nevznikli. Súd považoval za dôvodnú námietku navrhovateľa ohľadom nepriznania náhrady trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - príprava a prevzatie právneho zastúpenia, z dôvodu, že u právneho zástupcu vedľajšieho účastníka k skutočnému naplneniu zmyslu tohto úkonu právnej služby nedošlo. Súd preto tento úkon právnej služby vedľajšiemu účastníkovi ako trovy právneho zastúpenia nepriznal. Právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka patrí za úkon právnej služby - podanie zo dňa 9.10.2012 /písomné podanie na súd/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky vo výške 51,45 eur /pri základnej sadzbe tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky vo výške 51,45 eur/ a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,63 eur. Celkom trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú 59,08 eur. Iné trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nevznikli, preto suma 59,08 eur predstavuje celkové trovy konania vedľajšieho účastníka.

Proti tomuto uzneseniu, v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 19,33 eur. Uvedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 z.č. 250/2007 Z.z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k z.č. 384/2008 Z.z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru došiel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku žiadal uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť a zaviazat žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Nesúhlasil s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný

aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 33,54 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcom zaplataenia istiny v sume 772,31 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 03.02.2012, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcom bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporcovia splnili to, čoho sa podaným návrhom voči nim domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcom a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcom preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto im ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 59,08 eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľov - odporcov. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 10.10.2012 doručil súdu podanie, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premĺčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolací súd má za to, že v konaní na strane vedľajšieho účastníka nie je ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 59,08 eur, predstavujúca náhradu trov konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia dňa 25.04.2013, režijný paušál 7,81 eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.